

Jubilea

K ŽIVOTNÍMU JUBILEU Doc. PhDr. JANA SRNCE, CSc.

26. dubna 1998 se přední český psycholog, doc. PhDr. Jan Srnec, CSc., dožil sedmdesátin^{*)}. Oslavil tyto narozeniny v plné duševní a tělesné svěžesti, intelektové síle, obdařen moudrostí, vyvěrající nejen z jeho transcendentního zakotvení, ale i z celoživotní psychologické práce, a projevující se v chování vzácnou podobou lidství.

Doc. Jan Srnec patří k první poválečné generaci psychologů, která se zasloužila o vytvoření koncepce uplatnění psychologie v jednotlivých odvětvích společenské praxe a s neutuchajícím elánem se snažila o vytvoření podmínek pro naplnění této koncepce na jednotlivých pracovištích. Srncovou zásluhou je především uplatnění psychologie ve zdravotnictví a zpracování i prosazování realizace koncepce psychologa jako profese, o jejíž užitečnosti dnes nikdo nepochybuje. Většina našich klinických psychologů jsou jeho žáci. Každému z nich se zapsal do povědomí svou hlubokou odbornou erudicí, myšlenkovou původností a kritičností, zásadovostí, houževnatostí při prosazování obsahu a skladby vysokoškolského vzdělání psychologa, jeho pregraduální i postgraduální formy, příkladnou zaujatostí a angažovaností v řešení problémů nejen odborných a pedagogických, ale i osobních. A za to mu patří vřelý dík, jenž za nás všechny – jeho žáky, kolegy a spolupracovníky – vyjádřil stručně, leč výstižně a hřejivě PhDr. S. Hubálek. Plné znění tohoto poděkování zde přetiskujeme^{**)}.

Redakce časopisu připojuje též dík za aktivní účast doc. Srnce při tvorbě tohoto časopisu, členem jehož redakční rady je doc. Srnec od roku 1989, a z celého srdce oslavenci přeje i nadále dobré podmínky jak pro tvůrčí práci, pro dokončení rozpracovaných publikací, tak pro uplatnění životní moudrosti a lidskosti při řešení každodenních problémů.

Redakce

Milý Jene Srnče,

dostalo se mi cti promluvit k Tvým narozeninám za Tvé žáky a přátele. Sám jsi nás učil, že psycholog se má vyjadřovat stručně a srozumitelně, tak to zkusím.

Děkuji Ti za Tvé žáky:

1. Za Tvé znalosti a pedagogické schopnosti, které nám poskytly vzdělání, za odbornost klinického psychologa, za diagnostiku a metodologii, za to, že jsi hlavní tvůrce tohoto oboru u nás.
2. Za Tvoji neúnavnou péči o etiku profese, za to, že dnešní celosvětové etické stan-

^{*)} Při příležitosti jeho šedesátých narozenin otiskla z pera prof. dr. J. Hoskovce, CSc., Československá psychologie oslavný příspěvek; jsou v něm uvedeny i faktografické údaje (viz Československá psychologie, 32, 1988, 4, 356-357).

^{**)} Příspěvek byl přednesen při příležitosti oslav 70. narozenin doc. dr. Jana Srnce, CSc., a dr. Eduarda Urbana, které se konaly 23. dubna 1998 na FF UK v Praze.

dardy nás moc nezaskočí, protože Tys je přednášel dávno, za Tvoji dnešní angažovanost na poli občanských ctností.

3. Za Tvoji neokázalou statečnost při organizování klinicko-psychologických dnů a vytváření prostoru i pro ty, kteří jinde přednášet nemohli, za organizaci odborných setkání s etickými tématy již v dobách nesvobody.

4. Za Tvoji gentlemanskou otevřenost, nezávislost, toleranci a úctu k pluralitě názorů, za postoj pravdy a lásky k lidem a za to, že i ve špatných dobách jsi studentům předával dobrá a jasná poselství demokratismu a masarykovské tradice.

5. Za Tvoji muzikálnost, kulturnost a kultivovanost, za Tvůj vztah k hudbě, umění a kráse, za Tvoji schopnost vést k tomu i druhé.

6. Za Tvůj optimismus, laskavost a slušnost, za mladost a bystrost Tvého myšlení, ať je to v rychlosti, s jakou zvládáš nejnovější počítače, jógu, nebo v umění změnit vztah učitel-žák v přátelství.

7. Za Tvůj příkladný vztah ke starým lidem, ať je to výuka seniorů či donedávna péče o maminku.

A ještě jednu věc Ti, Jene, chci říci, abych měl pocit, že jsem na nic nezapomněl. Víš, co jsem Ti vždycky trochu záviděl? Těch krásných studentek, co se do Tebe zamilovaly... Co?

Za nás všechny si přeji, abys naše řady ještě dlouho kultivoval.

Tvůj

Slávek Hubálek